

Poštnina plačana v gotovini.

Slovenski hmeljar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstrednevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 176

Leto VII

Celje, dne 2. oktobra 1936

Štev. 20

Konec hmeljskega monopola v Nemčiji.

Pred nekaj leti so vpeljali v Nemčiji po angleškem vzorcu monopolno vnovčenje hmelja, od katerega pa vedno bolj popuščajo. V začetku, t. j. v letu 1933 so morali hmeljarji oddati ves svoj pridelek Nemški hmeljski prometni družbi (NHPD), ki ga je sortirala, bonifirala, egalizirala in prodajala potem trgovcem in pivovarjam. Seveda je NHPD prodajala hmelj sproti, kakor ga je prevzemala. V začetku je šlo to prav dobro, toda hmelja je bilo več kot dovolj in ga zato NHPD pozneje ni mogla več sproti prodajati, ostajal je in deloma ostal sploh neprodan.

Radi takega neuspeha so se že predlani v Nemčiji vrnilo zopet k svobodni prodaji v okviru določenih najnižjih in najvišjih cen. Svobodno prodajo pa so dovolili le do konca novembra, potem pa je zopet prevzela vse preostale zaloge v rokah producentov NHPD. Toda tudi to se ni obneslo, ker je bil boljši hmelj večinoma prej prodan in je potem za NHPD ostal le slabši, ki ni bil nič kaj primeren za izvoz.

Po slabih izkušnjah lanskega leta so letos še bolj popustili. Dovolili so svobodno prodajo skozi celo leto, seveda v okviru predpisanih najvišjih in najnižjih cen. Registriranje trgovcev in nakupovalcev ter obvezna prijava vsakega nakupa ostane tudi letos v veljavi, kakor je bilo vpeljano lani. Poleg tega pa so letos tudi predpisali izvozni davek v gotovini, in sicer 25% izkupička. Četudi so torej cene določene na 3:40–6 RM (47–84 din) dobi hmeljar izplačano le tri četrtine izkupička, ena četrtina pa se pridržijo kot izvozni davek. Tako hmeljar ne dobi za hmelj po 3:40–6 RM (47–84 din), temveč le po 2:55–4:50 RM (35–63 dni) za kg.

Škropilnice si nabavite že sedaj, da bodo prihodnje leto pravočasno pri roki. Svojim članom dobavlja najceneje prvovrstne Holderjeve škropilnice Hmeljarska zadruga r. z. z. o. z.

Lani so pobirali izvozni davek v blagu tako, da je vsak hmeljar moral brezplačno odstopiti nekaj hmelja NHPD za izvoz. Seveda je dal vsak najslabšega in NHPD je dobila tako mešanico najslabših hmeljev skupaj, da so se letos odločili pobirati izvozni davek v gotovini. Izvozni davek porabi NHPD, da nudi izvoznikom primerne premije. Ker bo izvozni davek vrgel nad 100,000.000 din, premije ne bodo majhne in bo Nemčija lahko z dumping-cenami izdržala vsako konkurenco na svetovnem trgu. Seveda — cel račun plačajo h koncu koncev domače pivovarne, ki morajo kupovati in rabiti sorazmerno mnogo predrag hmelj.

Od prvotnega strogega monopola je torej Nemčija docela popustila ter se omejila v glavnem le na določitev najvišjih in najnižjih cen ter pobiranje izvoznega davka, da potem z izdatnimi premijami lahko pospešuje izvoz ter izdrži konkurenco na zunanjih tržiščih. Hmeljar se mora zopet brigati sam, da v okviru predpisanih cen hmelj proda, ker ga NHPD ne prevzame več. Le hmelj iz nepriznanih hmeljskih okolišev bo prevzela tudi nadalje še NHPD in ga vrnila potem domačim pivovarjam, ki varijo slabše pivo, da ne bo kvarilo s slabšo kakovostjo in neznanom provenienco cene na tržišču.

Vsekakor je vprašanje, če je sedanja ureditev vnovčenja hmelja v Nemčiji že dokončna in če ne bodo potrebne zopetne spremembe. Gotovo pa se monopol ni obnesel, ker je Nemčija le preveč

Hmeljarji, poravnajte naročnino!

interesirana tudi na izvozu hmelja ter se zato vedno bolj vrača k svobodni trgovini hmelja. Že pri sedanji ureditvi vnovčenja hmelja ni več govora o kakem monopolu, temveč je to le še neki način načrtnega gospodarstva, ki ga omogoča velika poraba hmelja v domači pivovarski industriji.

J. Barth & sin:

O hmelju 1935/36.

Pridelek hmelja je znašal zlahtnega na kontinentu skupno v letu 1935 ca. 284.600 (9·5 na ha) stofov na 31.062 ha, dočim v letu 1934 ca. 225.400 (8·05 na ha) stofov na 30.678 ha.

Zaloge hmelja v pivovarnah letos koncem junija so v Nemčiji radi obveznega prevzema izdatne in bodo zadostovale do aprila 1937, dočim so v drugih deželah bolj pičle kakor navadno, posebno tam, kjer se produkcija piva še dalje dviga. Stalno povpraševanje v poletnih mescih je bilo najboljši dokaz, da bo tudi v sezoni 1936/37 povpraševanje dobro. Neprodane zaloge hmelja v rokah trgovcev in producentov so znašale letos v začetku junija v Nemčiji 10.000 stofov letnika 1935 in 2750 stofov letnika 1933, v ČSR letnika 1935 ca. 2250 stofov, v Jugoslaviji 300, Poljski 400, Franciji nekaj nad 500 in v Belgiji kakih 2250 stofov.

Predprodaja letnika 1936 se je vršila le ponekod, ker je v Nemčiji sploh prepovedana, v Jugoslaviji in ČSR pa pravno ne drži. V Belgiji je bilo nekaj zaključkov v juniju po 9—9·60 bfrs (13 do 14 din), v USA pa več zaključkov za tri do pet let naprej po 0·14—0·16 dolarja (6—7 din) v Washingtonu in nekaj za letnik 1936 v Oregonu, Mendocino in Kaliforniji po 0·12—0·13 dolarja (5—6 din) za kg.

Splošno je lani suša v glavnih mescih razvoja, od junija do avgusta, precj zavlekla vegetacijo. Kobule so bile večinoma manjše kakor po navadi, pač pa zelo bogate na lupulinu in zato izredno težke; grenčic pa je vseboval hmelj toliko, da se je marsikje moral zmanjšati pridevek hmelja pivu. Še neobran je zgubil hmelj barvo radi peronospore največ v Belgiji in na Poljskem.

Zanimivo je, kako se je razvijala lani hmeljska rastlina v posameznih državah in okoliših, kakšno je bilo blago in kako se je prodajalo.

V Nemčiji je bila zima 1934/35 kaj mila in tudi snega je bilo malo, vendar padavin obilo. V marcu in aprilu je bilo še mrzlo in deževno, pa tudi v maju ni bilo dosti boljše. Prva spomladanska dela

v hmeljskih nasadih so se zato precej zavlekla in pričela šele h koncu aprila.

Rastlina se je do srede maja le počasi razvijala, pač pa potem pri bolj suhem in toplem vremenu dohitela zamujeno. Bolhači so nagajali v večji meri le v Württembergu, dočim so se pojavile skoro povsod v večjem obsegu peronospora, uši in stenice. Znatnejše škode pa ni bilo, ker se je vse bolezni in škodljivce pridno zatiralo, hmeljišča pa dobro založilo z gnojem in skrbno obdelovalo. Z 20. junijem je pričela dolgotrajna suša, ki je trajala tja do avgusta. Nekaj neviht s točo je semintje napravilo nekaj škode tudi v hmeljskih nasadih. Hmeljska pršica se je pojavila le semtertje v okolišu Spalt in Hersbruck. Sredi julija je rastlina večinoma odgnala številne stranske pango, ki so ostale sicer kratke, pač pa nastavile obilo cvetja. Dež v avgustu je prišel že prepozno ter so zato kobule ostale majhne in nerazvite, ki pri zgodaj obranem hmelju tudi niso dozorele. Tik pred obiranjem se je pojavila druga generacija bolhačev, ki so navrtali kobule, da so porjavele in odpadale. Prav tako so se pojavile zopet tudi uši, ki so ostale ves čas med obiranjem in zlasti na poznem hmelju napravile mnogo škode.

(Dalje prihodnjic.)

Napačno je

1. Če pušiš hmeljevino in hmeljevke še vedno ležati po hmeljišču.
2. Če slabšega hmelja ne prebereš, preden ga prodajaš.
3. Če ne poravnaš naročnine za svoj strokovni list »Slovenski hmeljar«.

Pravilno je

1. Da hmeljevino porežeš, skrbno pobereš in sežgeš ter pod nobenim pogojem ne porabiš za steljo, hmeljevke pa postaviš v piramide.
2. Da slabši hmelj najprej prebereš in šele potem prodajaš, ker boš na ta način dosegel znatno boljšo ceno.
3. Da se poslužiš danes priložene položnice in poravnaš zaostalo naročnino za list »Slovenski hmeljar«. Sedaj, ko si hmelj prodal, je zato najboljša prilika in tudi — dolžnost.

Razno.

Zvišanje carine na hmelj zahtevajo francoski hmeljarji, in sicer s 400 na 800 ffr. Zadnji čas so našli pri merodajnih činiteljih precej razumevanja in ni izključeno, da bo carina res povišana.

Slabše blago najprej preberite, da boste dražje prodali!

Sežgite hmeljevino na grmadi, da obvarujete nasade peronospore!

Za hmeljski monopol v ČSR in proti se bije hud boj, ki še vedno ni končan. Z ene strani se dokazuje, da se monopol ni v Nemčiji ni obnesel, kjer nad 80% hmelja porabijo doma in se more zato tem manj v ČSR, kjer znaša domača poraba komaj 25%; zopet z druge strani pa se poudarja, da je vsekakor treba nekaj ukreniti, ker so sedanje razmere od leta do leta bolj neznesne. Kako bo torej z monopolom, se še ne ve, vsekakor pa bo treba hiteti, če se ga hoče še letos uveljaviti.

Površina nasadov v Angliji je znašala letos 7296·23 ha, dočim lani še 7385·62 ha.

Znižana voznina po železnici za naš hmelj je dogovorjena med našo državo in Češkoslovaško.

Hmeljarska poročila.

Savinjska dolina: V hmeljski kupčiji je tudi zadnjih štirinajst dni bilo stalno bolj ali manj živahno zanimanje in povpraševanje za vse vrste blaga. Cene so se nadalje učvrstile, in sicer za izbrano prvovrstno blago na 27–28 din, prvovrstno 25–26 din, dobro srednje 23–24 din, srednje 21–22 din, slabo srednje 19 do 20 din in za slabše do 18 din za kg. Zaključna tendenca je čvrsta zlasti za najboljše blago, ki je že redko in le še v prav čvrstih rokah. Računa se, da je prodanih doslej iz prve roke že do 85% letošnjega pridelka. Komisija za kontrolo in znamkovanje hmelja je overila doslej 2510 tovorkov pridelka 1936 v skupni kosmati teži 4407 stotov.

Vojvodina: Zadnjih par tednov je hmeljska kupčija postala najprej nekoliko mirnejša, potem pa je zopet oživila. Več povpraševanja je predvsem za boljše in najboljše blago, dočim za slabše ni dosti zanimanja. Cene so se učvrstile ter se plačuje za boljši in najboljši hmelj 15–20 din, za slabši pa do 14 din za kg. Prodanih iz prve roke je doslej že kakih 65% letošnjega pridelka.

Češkoslovaška: Na tržišču traja zanimanje za letošnji pridelok dalje in je zaključna tendenca za zlasti v barvi boljše vrste hmelja prav čvrsta. Pri živahnem povpraševanju so se tudi cene učvrstile ter dvignile in se plačuje za boljše in najboljše blago v Žatcu 22–37 din, v Uštěku in Roudnici 12–22 din in v Dubi 12–19 din za kg. Boljše blago se kupuje predvsem za izvoz, za slabše pa ni toliko zanimanja in se trži tudi izpod cene. Sicer pa presoja kokovosti ni več tako stroga in se tudi za slabše blago že plača boljše cene. Računa se, da je prodano iz prve roke že nad polovico letošnjega pridelka. Znamkovanj je v Žatcu doslej 14.000 stotov letnika 1936.

Nemčija: Z nakupovanjem letošnjega pridelka iz prve roke se nadaljuje v vseh okoliših, vendar je ponekod zanimanje precej popustilo in prav tako so deloma popustile tudi cene v predpisanem okviru tako, da se najvišje cene plača le izjemoma. Tako se plačuje sedaj iz prve roke za letošnji pridelok po odbitku 25%

izvoznega davka Spalt 42–59 din, Hallertau 42–52 din, Tettnang 42–61 din, Württemberg in Baden 35–45 din in Hersbruck 35–42 din za kg. Na tržišču je zanimanje za izvoz nadalje živahno in se plačuje za Hallertau 20 do 28 din ter Hersbruck in Baden 18–22 din za kg. Tudi za starejše letnike je nekaj zanimanja in se plačuje za izvoz 1–5 din, za lanskega pa tudi do 12 din za kg.

Francija: V hmeljski kupčiji je prav živahno razpoloženje in so se cene za najboljše blago znatno učvrstile. Tako se plačuje sedaj v Alzaciji za boljši hmelj iz prve roke 23–32 din, iz druge pa do 37 din za kg. Sicer pa je boljšega blaga malo in bo v kratkem razprodano, za slabšega pa ni dosti zanimanja in ga je precej ostalo tudi neobranega.

Poljska: Pri nadalje precej čvrsti tendenci za najboljše blago se nadaljuje z nakupovanjem letošnjega pridelka in plačuje 5–23 din za kg, kakor je pač kakovost, ki je letos zelo različna. Več zanimanja in povpraševanja je le za boljše in najboljše blago.

Belgija: Obiranje je končano, vendar je ostalo nekaj tudi neobranega, ker mnogo blaga ne odgovarja v barvi. — Na tržišču je tendenca v splošnem čvrsta in letošnji pridelok notira Poperinghe 14 din, lanski pa Poperinghe 6 din in Alost 15 din za kg.

Anglija: Obiranje gre počasi od rok in se je moralo deloma celo prekiniti radi slabega vremena. Radi zapoznelega obiranja je ponekod blago mnogo trpelo na barvi. — Tržišče je mirno in za starejše letnike ni dosti zanimanja.

Amerika: Na tržišču je tendenca sicer bolj mirna, vendar čvrsta. Domači pridelok notira letošnji 39–44 din, lanski 29–35 din, predlanski 20–25 din in starejši 15–17 din, že zacarinjen inozemski pa letošnji 57–65 din in lanski 46–61 din za kg. Sicer je povpraševanja splošno dovolj, toda blaga ni dosti na razpologo.

Najvišje cene, plačane zadnji čas za 1 kg najboljšega hmelja raznih provenienc, so bile naslednje:

Nemčija (Spalt): za doma	61 din
za izvoz	28 din
Amerika (Oregon)	44 din
Češkoslovaška (Žatec)	37 din
Francija (alzaški)	32 din
Jugoslavija (savinjski)	28 din
Poljska (wolinjski)	22 din
Belgija (Poperinghe)	13 din

V nevarnosti

je tvoj denar doma pred ognjem in tatovi!

Nalagaj

denar v domače hranilnice!

Zaupaj svoj denar

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE

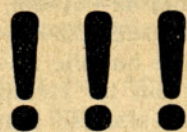
(prej JUŽNOŠTAJERSKA HRANILNICA)

v CELJU, nasproti pošte.

Za hranilnico jamči Dravska banovina z vsem premoženjem in davčno močjo.

Nove vloge so takoj izplačljive.

Ako znate varčevati
Ako znate računati
Ako znate primerjati
Ako hočete biti dobro postreženi



potem
 kupujte razno manufakturno blago
 edino le v priznано

solidni
 manufakturni trgovini

VALENTIN
HLADIN
CELJE

Prešernova 14

Izročajte denar

v zaupanja vredne domače denarne zavode, da se omogoči z oživitvijo denarnega obtoka delavoljnim našim ljudem zopet delo in kruh.

CELJSKA MESTNA HRANILNICA

(v lastni palači pri kolodvoru)

Vas vabi, da ji zaupate tudi Vi svoje prihranke, ker Vam nudi zanje s svojim premoženjem popolno varnost. Mesto Celje jo je ustanovilo že pred 72 leti in tudi še samo jamči zanjo z vsem svojim imetjem in z vso svojo davčno močjo.

Denarju, ki ga vložite, je vsakočasna, nemudna izplačljivost strogo zajamčena.



Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezervin hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo